

క్రాలేజీలో బి. యే. చదువుతున్న రమ్య గదిముందు వీధిలోని జనం అదా, మగా గుమిగూడారు.
 “అమ్మా! వాయనోయ్! అ.... రక్షించండి, హెల్ప్” కేకలు వివబదుతున్నాయి
 లోపలనుండి.

“అడవిలలు బతికేదెలా?”
 “వట్టవగలే అత్యాచారమా!”

ఆంధ్రులకు పుక్కుల స్పృహకొంద

“ఈ అఘాయిత్యాలకు అంతు లేదా!”

“ఆ! రౌడీ రంగడే అయింటాడు.”

“మెల్లిగా మాట్లాడు—వాడనలే పొగరుబోతు!” గదిలో జరుగుతున్న సంఘటనను దివ్యదృష్టితో చూచినట్లు— తలుపులు వేసివున్న గదిముందు చేరిన జనం తలకొక రకంగా వర్ణించసాగారు.

ఎదురింట్లో వుంటున్న కాలేజీ స్టూడెంట్ కామరూప్ బలంగా తన్నేసరికి గది తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

గది లోపలకు వెళుతున్న తన భర్తను వారిస్తూ “రంగడి చేతిలో ఎప్పుడూ కత్తుంటుంది. లోపలకు వెళ్ళకు” అంది ఒకామె!

అంతా గవ్వచువగా నుల్చుని చూస్తుండగా మనిషిలా నడుచుకుంటూ “గుర్..మని శబ్దం చేస్తూ చియ్యబలిసిన మర్కటరాజ మొకటి బయటకు వచ్చి గుంపును చూచి నిజ స్వరూపం చూపాలనో ఏమో— ఒక్క గంతులో ఎగిరి పక్కనున్న వేప చెట్టు కొమ్మమీదకు దూకింది.

“ఆరి! కోతా?”

“నేనింకా ఏమిటో అనుకున్నా!”

“ఇందుకేనా అన్ని అరుపులు పెట్టింది?”

“ఆ! చోద్యం కాకపోతే ఏమిటి? యీ కాలం పిల్లలు మరీ సుతారం పోతారు.” తలో కామెంటూ విసిరి ఎటువళ్ళుట వెళ్ళిపోయారు.

జనం ఎటువళ్ళుట వెళ్ళిపోయాక పడేళ్ళ కుర్రవాడొకడు గురికరాయి తీసి గురిమాసి కోతికేసి కొట్టాడు. గురి తప్పకుండా వెళ్ళి కోతికి తగిలింది రాయి!

చెట్టుమీదనుండి చెంగున గెంతి కుర్ర వాడికి గట్టిగా తొడపాళంపెట్టి మళ్ళి చెట్టె

క్రింది కోతి:కోతిగోళ్ళు తగిలి లేత చర్మం చిట్టి రక్తం కారసాగింది! ఏదో ఉబుసు పోక రాయి విసిరిన కుర్రాడు రక్తం చూచి బెంబేలుపడి “అయ్యబాబో! కండపీకింది!” అంటూ పొలికేకలు వెళుతూ చిందులుపెట్ట సాగాడు!

మళ్ళి వీధిజనం అంతా పోగయ్యారు! ఈసారి కోతిని తేలికగా చూడలే దెవరూ!

అదెక్కడ విని మీదపడుతుందో అన్నట్లు నెమ్మదిగా చెవులు కొరుక్కోసాగాడు.

గాయానికి కబ్బు కట్టించడానికి కుర్రాడిని హాస్పిటల్ కు తీసుకునివెళ్ళారు!

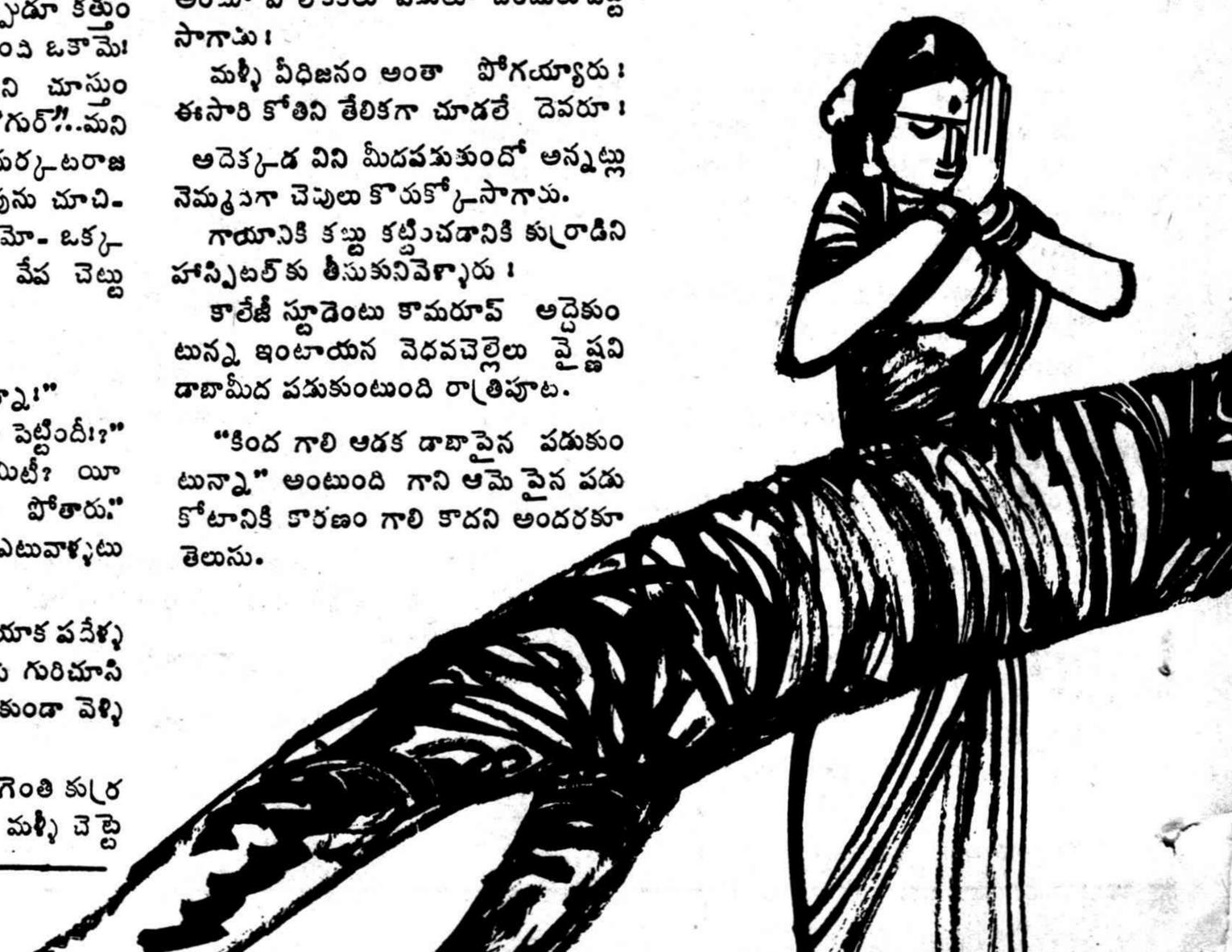
కాలేజీ స్టూడెంటు కామరూప్ అద్దెకుంటున్న ఇంటాయన వెధవచెల్లెలు వైష్ణవి దాబామీద పడుకుంటుంది రాత్రిపూట.

“కింద గాలి ఆడక దాబాపైన పడుకుంటున్నా” అంటుంది గాని ఆమె పైన పడుకోటానికి కారణం గాలి కాదని అందరకూ తెలుసు.

అంతా నిద్రపోయాక పిల్లిలా వస్తాడు కామరూప్ దాబాపైకి! ఎవరూ నిద్ర లేవక ముందే వెళ్ళిపోతాడు.

ఆ రోజు రాత్రి కూడా వైష్ణవి దాబామీద పడుపు పరుచుకుని పడుకుంది.

కామరూప్ వచ్చేలోపు ఒక్కోసారి కునుకు తీసుందామె. అలాగే మగత నిద్ర పట్టించా రోజు.

కితకిత పెట్టినట్లుంటే కండ్లు మూసుకొనే "చాల్లే సరసం! యిందాక హీరోలా రమ్య గదిలోకి వెళితే? అయినా దానికి సిగ్గుండక్కర్లా? కోతిని చూచి అంత గోల చేయాలా?" అంటూనే కళ్ళు తెరిచి చూచి పెద్దగా కేకలు వేయసాగింది. "చచ్చానో దేవుడో" అంటూ ఇంట్లో వున్న వాళ్ళంతా పరిగెత్తుకు వచ్చి స్పృహలేని వైష్ణవిని కిందకు తీసుకొనివెళ్ళారు!

రాత్రిపూట ఆరుబయట పడుకోవటానికిగాని, రోడ్డుమీదకు రావటానికిగాని సాహసించడం లేదెవరూ!

కోతి విడిదిచేసిన వేపచెట్టు ఛాయలకే పోకుండా తప్పించుకు తిరుగుతున్నారు.

కానీ ప్లీడరు కాంతయ్యగారి అల్పేషియన్ కుక్క-తింటూన్న మాంసంముక్కను లాక్కోవటానికి ప్రయత్నించింది కోతి వెంటపడింది పొద్దున్నే:

ఒక్కో యింట్లో దూరి అడ్డం వచ్చిన వాళ్ళందరూ గీరి చివరకు ఎలాగయితేనేం మళ్ళీ వేపచెట్టు ఎక్కి కూర్చుని తీరికగా అల్పేషియన్ కుక్కను వెక్కిరింప సాగింది!

బజారులో వాక్సీను దొరకడు! ప్రజల్లో గగ్గోలు స్పట్టింది!

ఈ కోతినిలా వదిలేలాభంలేదని అంతా కలిపి పోలీసు స్టేషన్ కు వెళ్ళారు.

సి.ఐ. సాదత్ హుసేన్ అంతా విన్నాక "ఇది మా స్టేషన్ పరిధిలోకి రాదు! అయినా నేనుకోతిని కాల్చివేస్తే ఈ మియా అంజనేయవతారాన్ని ఖాసీ చేశాడు! బదిలీ చేయండి" అంటూ పితురీలు చేస్తారు! అందువలన దయచేసి నన్నేమీ అడగకండి" అన్నాడు.

గుంపు వెళ్ళి మునిసిపల్ చైర్మను గారింటి ముందు ఆగారు.

"రామారావుగారూ! మీరే రక్షించాలి! కోతి మా బజారులో వాళ్ళందరూ చీల్చి చెండాడుతూ వుంది" అన్నారు.

కామరూప్ కు యోగాసనాలు వేసే ఆలవాటుంది. రోజూ అరగంటసేపు వివిధ ఆసనాలూ ప్రాక్టీసు చేసికొని తర్వాత స్నానం చేస్తాడు.

రోజూలానే శీర్షాసనం వేసి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. ఎవరో గదిలోకి వచ్చినట్లునిపించింది! 'వైష్ణవి యిలా పల్లిగ్గా గదిలోకి రాదే' అనుకుంటూ కళ్ళు తెరిచాడు!

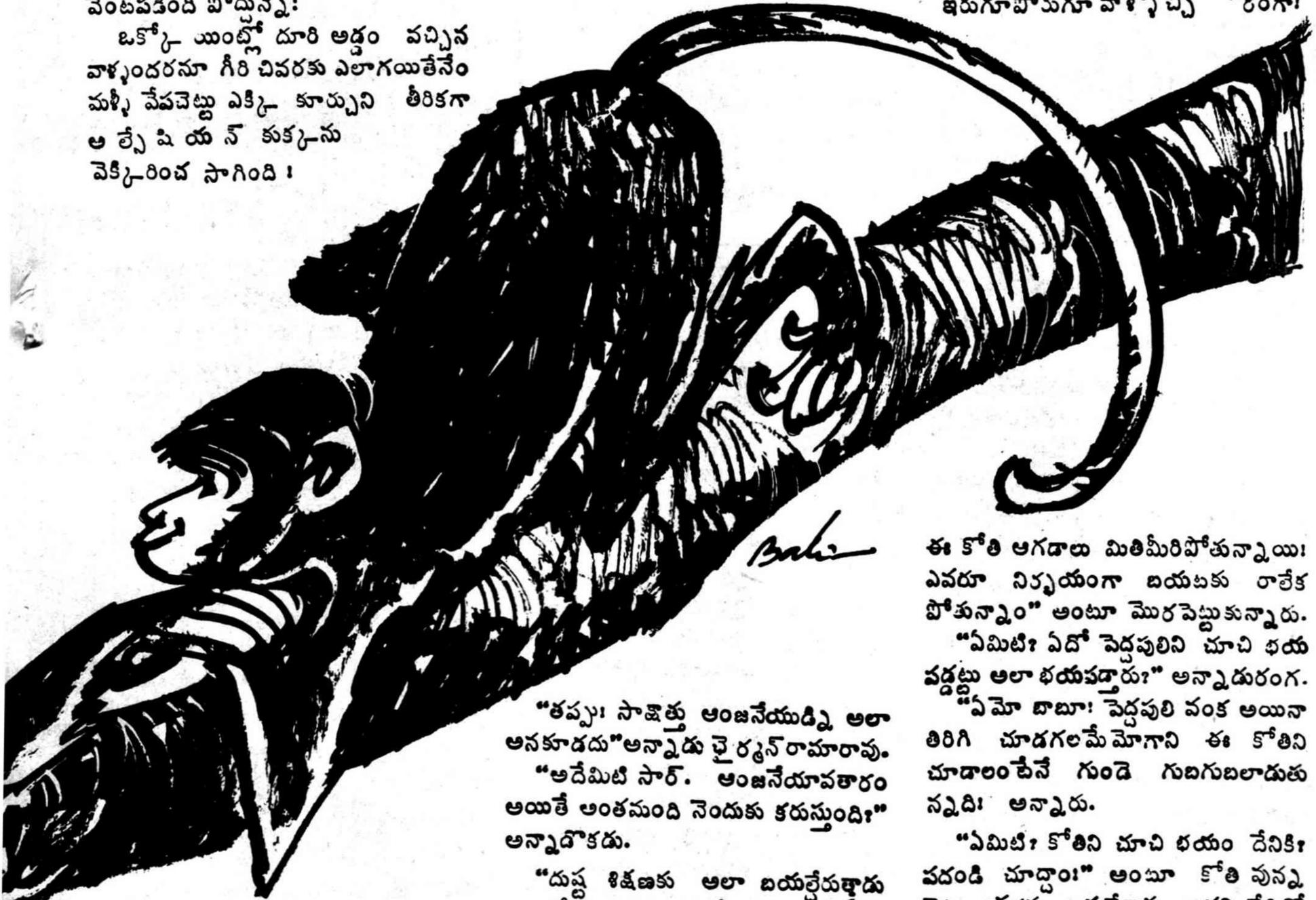
ఎదురుగా శీర్షాసనం వేసుకొని వుంది కోతి.

బాలెన్సు తప్పిన కామరూప్ శరీరం "దభ" మని నేలకూలింది.

హృదయవిదారకంగా పెట్టిన కేకలకు జనం పరిగెత్తుకు వచ్చారు!

తర్వాత ఎంతో సేపటికి కాని అతను మామూలు మనిషవలేడు!

రాడీ రంగడుండేది ఆ వీడి చివరే! ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళొచ్చి "రంగా!

"తప్పు! సాజెత్తు అంజనేయుడి అలా అనకూడదు" అన్నాడు చైర్మన్ రామారావు.

"అదేమిటి సార్. అంజనేయావతారం అయితే అంతమంది నెండుకు కరుస్తుంది?" అన్నాడొకడు.

"దుష్ట శిక్షణకు అలా బయల్పేరుళ్ళాడు అంజనేయుడు" అని మళ్ళీ "అంజనేయావతారానికి అవకారం చేస్తే కృష్ణగతులుంటయ్యా మళ్ళీ ఎలక్షన్లో నాకు హిందువెవరన్నా ఓటు వేస్తారాని?" అన్నాడు ముందుచూపు గల కాలజ్ఞానిలా చైర్మన్ రామారావు.

ఆ రోజుకి వేడి చల్లబడి ఎవరి యిళ్ళకు వారు వెళ్ళారు!

ఈ కోతి అగడాలు మితిమీరిపోతున్నాయి! ఎవరూ నిర్భయంగా బయటకు రాలేక పోతున్నాం" అంటూ మొరపెట్టుకున్నారు.

"ఏమిటి? ఏదో పెద్దపులిని చూచి భయపడ్డట్టు అలా భయపడ్తారు?" అన్నాడురంగ.

"ఏమో బాబూ! పెద్దపులి వంక అయినా తిరిగి చూడగలమేమోగాని ఈ కోతిని చూడాలంటేనే గుండె గుబుగుబలాడుతున్నది! అన్నారు.

"ఏమిటి? కోతిని చూచి భయం దేనికి? పదండి చూద్దాం!" అంటూ కోతి వున్న చెట్టు దగ్గరకు బయల్పేరాడు. అతని చేతిలో సాముచేసే దుడ్డుకర్ర వుంది.

"రంగా దగ్గరకు వెళ్ళకు! మీద పడి పీకుతుంది" అన్నారు.

"ఈ రంగడు కర్రసాము చేస్తుంటే విస్టర్ గుండు కూడా వంటికి తగలదు! ఈ కోతి ఒక లెక్కా?" అంటూ కర్రతో వలయాలుగా సాముచేయసాగాడు రంగడు.

ఆ రోజు ఆ బజారులో పది మంది హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి కుట్లువేయించుకోవాల్సి వచ్చింది.

కట్లు కట్టారు గాని అంతమందికి రేబీన్ రాకుండా "ఎంటీ రేబీన్ వాక్సీన్" ఇవ్వటానికి స్టాకు లేకపోయింది గవర్నమెంటు హాస్పిటల్ లో!

సంగీత రణం

గాత్రకచేరి

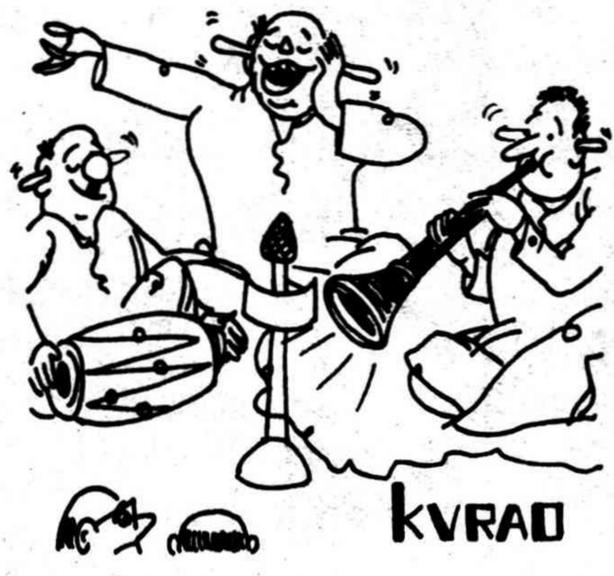
సంగీత భవన సోపానములు
భావార్థముల తుంగనుత్రోక్తి
మహా మధుర నాదైక రూప. కు
ద్ధాంత కాంత ప్రాణాంతకముగా :-

వ్యర తాళముల సమరకేళిలో
మెలితిరిగిందొక రసమయ రాగం
సంగీతజ్ఞులు రసజ్ఞులందరు
పిట్టొచ్చి నిట్టూర్చారు.....

ఇదేమి రాగం హిందోళమ్మీ
మహానుభావుని మహా గాత్రమున
కళ్ళుమూసుకుని సుళ్ళు తిరుగుతూ
వళ్ళు సందుగా బయటకు దూకెను—

ఏకి ఏకి ఒక దూది ఏకుడే
కాక, కేకలై. కాక కాకువై
అది మార్తాలపు రతి సంకేతం
తిని తీండించిన రాసభరావం—

సానిదనిసా. నిసదనిసా
దనిపదనిసా. గమకములతో

తొడల చలుపులు. వెకిలి వేషములు
వినందయా యిది సంగీతమ్మట—
(ఒక సంగీత కచేరికి వెళ్ళాల్సినది)
—విశ్వనాథ పావనిశాస్త్రి

కొంచెం నేపు వినోదం చూచినట్లు
చూచి చలుకున్న ఎగిరి రంగడి నెత్తిన
దూకింది కోతి.

అంత పెద్ద రొడి మన్నుకరచి పొలి
కేకలు పెట్టాడు! అతన్ని రక్షించబానికి
రోడ్డు మీద ఎవరూ మిగలలేదు:

అంతా కలసి 'పొలో' మంటూ సబ్
కలెక్టరుగారి యింటికి బయల్దేరారు! వాళ్ళలో
రంగడూ, కామరూప్ కూడా వున్నారు!
గేటుదగ్గర ప్యూస్ తో పుర్రణవడుతున్న
వాళ్ళందరూనూ లోపలకు పిలిపించాడు సబ్
కలెక్టరు! కొత్తగా ఐ.ఎ.ఎస్. నెలక్షన్ లో
వచ్చాకతను. అతని దగ్గరే నిలబడి
వున్నాడు ఆపీసు క్లర్కు. ప్రజలతో
సత్సంబంధాలు పెట్టుకోవడం మంచిదని
ట్రైనింగ్ లో చెప్పారు! ఇంత ఆదుర్దాతో
అంతమంది ప్రజలొచ్చారంటే విషయం
ఏమిటో తెలిసికోవాలనిపించిందతనికి!

కోతి ఆగడాలు ఏకరపుపెట్టారు జనం!
“అది మామూలు కోతికాదు రొడికోతి!”
అన్నాడు రంగడు! “మద మెక్కిన కోతి”
అన్నాడు కామరూప్.

“అలాగా అయితే ఇప్పటివరకూ పోలీసు
లేం చేస్తున్నారు?” అంటూ ఎన్.పి.కి ఫోన్
చేశాడు సబ్ కలెక్టరు.

“మాట్ చేయటానికి పర్మిషన్ కావాలా...
సరే పర్మిషన్ సంగతి నేను చూచుకుం

టాను. దాన్ని ఈ రోజే మాట్ చేసే
య్యండి” అన్నాడు ఫోన్ లోనే.

జనం అంతా సంతోషంగా తలలూపారు!
తమని బాధిస్తున్న భయంకర సమస్య
ఇంత తేలికగా పరిష్కారం కావడం వాళ్ళకు
సంతోషం కల్పించింది!

ఇంక లోపల నుంచి కబురు వస్తే
వెళ్ళాడు సబ్ కలెక్టరు. ఈమధ్యనే
వివాహం అయిందతనికి.

అరగంట తర్వాత బయటకు వచ్చాడు.
“మా ఆవిడ చిన్నప్పుడు వాళ్ళ తమ్ముడు
చిన్న కోతిపిల్లను ముచ్చటకు పెంచుకుండా
మని తల్లి కోతి ఆహారానికి వెళ్ళినప్పుడు
చూసి తెచ్చుకొన్నాడు. ఆరోజు సాయంత్రా
నికి కొన్ని వందల కోతులు వాళ్ళ మేడను
చుట్టుముట్టి నానా భీభత్సం చేశాయి.
తోటలో చెట్లన్నీ పీకిపెట్టాయి. అష్టదిగ్గం
ధనం చేసినట్లు యింట్లోకి ఎవరినీ రానీయ
కుండా ఎవరినీ బయటకు పోనీయకుండా
అయిపోయింది! విషయం అర్థంచేసి కొన్న
వనివాడు కోతిపిల్లను వదిలేశాడు! అయినా
రామదండు వదిలిపోలా! తర్వాత నారం
రోజుల వరకూ మా బావమరిది బయటకు
రాలా.

ఏదో రోజు అద్దాలు వేసి వున్న కాబులో
బడికి బయల్దేరాడు! అన్ని వందల
కోతులూ కారుమీద పడి నానా కంగాళి
చేశాయి! చివరకు ఎలాగో అతి కష్టం

మీద అతన్ని లోపలకు తీసుకువచ్చారు
గాని వళ్ళంతా చీరి పెట్టినయే కోతులు.

“ఇప్పుడు నే నీ కోతిని కాలచానికి
అర్చరు యిస్తే కొన్నివేల కోతులు—ఈ ఊరి
చుట్టు పక్కల నుంచి వచ్చిపడి నన్ను పీకి
పెడతాయని చెప్పింది మా ఆవిడ” అన్నాడు.

“సార్ అయితే ఆ కోతి అగడాలు
భరించాల్సిందే నంటారా?” అంటూ రొడి
రంగడు బేలగా అన్నాడు.

“సార్! అమ్మగారు చెప్పింది నిజం!
గుంటూరులో ఒక మందులషాపతను
కొట్లో ఆగం చేస్తోందని కోతినికాల్చేశాడు.
అరగంటలో కొన్ని వందల కోతులు వచ్చి
పడి షాపును ధ్వంసం చేసివేశాయి. కోతి
కవాన్ని తీసికొని వెళ్ళి రైల్వే ను పక్కన
పూడ్చిపెట్టాయి!” అంటూ వంత సాదాడు
ఆపీసు క్లర్కు.

ముఖాలు వేలాడేసుకొని తిరిగి వెళ్ళారు
జనం!

కోతి ఆ వీధినుంచి బయల్దేరి చుట్టు
ప్రక్కల పేటలకు వెళ్ళి అందిన వాళ్ళను
కరుస్తూ భీభత్సం సృష్టించసాగింది! ఏ
రోజు ఏ మూలకు వస్తుందో తెలియక
ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకొని బ్రతుక
సాగారు పట్టణంలోని జనం.

“సాధు సమాజ్” మెంబర్లు అర్థంబుగా
సమావేశమై అవర ఆంజనేయా వ తా ర
మైన కోతిని ఇ న్నా ఖు హిం సిం చి
బాధపెట్టి. ఇప్పుడు కాల్చి చంపటానికి
అర్చరు ఇవ్వబోతున్నారని పవిత్ర భారత
దేశంలో ఇలా జరుగటానికి వీలులేదంటూ
ఒక అర్జీ ప్రతం తీసికొనివెళ్ళి సబ్ కలెక్టరు
గారి కిచ్చారు. దాని కాపీలు ముఖ్య
మంత్రికి, ప్రధాన మంత్రికి, గవర్న
రుకూ, ప్రెసిడెంటుకూ పంపారు.

కోతి చేతిలో చిక్కి గాయాలై నవారి
సంఖ్య వందలలోకి పెరిగింది.

కోతిని తక్షణమే కాల్చి చంపాలని
వందలాదిమంది సంతకాలతో అర్జీ తయారు
చేసి సబ్ కలెక్టరుగారికి యిచ్చారు.

సరిగా అదే రోజు స్నానాల గదిలో
షవర్ బాత్ చేస్తున్న కలెక్టరుగారి భార్య
మణి అకస్మాత్తుగా పొలికేకలు పెట్టింది.
అందరూ వచ్చిన తర్వాతకూడా తలుపు
తీయలేదామె! అరగంట తర్వాత తలుపులు
బద్దలుకొట్టి అచేతనంగా పడివున్న ఆమెను
తీసికొ మంచంమీద వుంచారు. బాత్ రూం
వెంటిశేటరు అద్దం విరిగి వుంది! బయట
నుంచి తల లోపలకు దూర్చి చూస్తున్నది
కోతి!

సబ్ కలెక్టరుగారి భార్యను ఆ రోజే
పుట్టింటికి తీసికొనివెళ్ళారు! తర్వాత ఎన్నో
రోజులకుగాని ఆమె కుడుటవడలేదు.

గానుగెద్దును ముల్లుగర్రతో పొడిచినట్లు
 నవ్ కలెక్టరు గారిలో చలనం వచ్చింది.
 డి. జె. యస్. పి. కమీషనరు.. చైర్మన్.
 టవున్ లోని పెద్దలనూ మీటింగ్ కు ఆహ్వా
 నించాడు!

సమన్యను కూలంకషంగా చర్చించాక
 కోతిని చంపకూడదని నిర్ణయానికొచ్చారు.
 చంపితే మనుషులూ, కోతులూ కలసి పట్ట
 ఠాన్ని ఒక కొలిక్కి తెస్తారని భయపడ్డారు.

కలెక్టరుగారి గుమాస్తాకు ఒక బ్రెయిన్
 వేవ్ వచ్చింది. అది మగకోతిగనుక పూసల
 వాళ్ళను పిలిచి ఆకోతిని ఎరగాచూపి దాని
 వెంట వెళ్ళిపోయేట్లు చేయవచ్చు-అదీ ఆలో
 చన! అందరకూ నచ్చిందతని ఆలోచన.

పూసలవాళ్ళు కోతుల దండుతోవచ్చారు.
 అంత పెద్దస్థానూ పెయిలై పోయింది!
 ఆడకోతిని చూచి చలించలా మర్కట
 రాజం!

కోతికిష్టమైన ద్రాక్ష పండ్లు, లడ్లు,
 బూరెలూ, అరటికాయలు మత్తుమందు
 నింపి అక్కడక్కడా 'ఎరలు'గా ఉంచారు.
 కోతి తిరుగుతున్నంతమేర వలలు పన్నీ,
 బోసులు వుంచీ పొంచి చూడసాగారు! కాని
 ఏదీ పనిచేయలేదు.

పూసలవాళ్ళు తెలివిని మించిన తెలివితో
 అన్నీ తప్పించుకోసాగింది కోతి!

టవునులో అలజడి ఎక్కువయింది.
 ఏ బజారుకా బజారులో డబ్బాలు, కర్రలు
 చేత ఘచ్చుకొని కోతి కనబడగానే పెద్దగా
 కబ్బాలుచేస్తూ అడిలించసాగారు గుంపుగా
 జనం.

ఉన్నచోట వుండకుండా కోతి వీధివీధికి
 తిరుగసాగింది.

ఈమధ్య

ఏమిటో యిటీవల
 యీమధ్య కాలం
 బరువెక్కిన నా కలం
 బాధగా కాళ్ళిచ్చినట్టు
 కాగితంపై న
 సంశయాగ్రస్త వదలి పేర్చుకుంటూ
 లేని ఆర్థాలకోసం వెదుక్కుంటూ—

ఈ జీవితాన్ని నటిస్తూ
 నన్ను నే నెంతగా పోగొట్టుకున్నానో
 భార్యను మోహించటం
 పిల్లల్ని కనటం
 చెలికాళ్ళతో అర్థంలేని
 అచ్చికాల కబుర్లు
 లేదా వట్టి భాష మనస్సుతో
 అలా వచ్చిపై కూర్చుని
 ఊరికే గడిపేయటం

జనం చేసే అలజడికి ఆహారం తీసుకో
 వటానికిగాని, నీళ్ళు తాగటానికిగాని వీలు
 లేకుండా వున్నది దానికి! చెట్లమీద కాయా
 కనరూ తిని కాలక్షేపం చేయసాగింది!

* * *

'మాదాకవళం' విచ్చగాడు ఆవూరి
 కెప్పుడు వచ్చాడోగాని సాతిక ముప్పై
 సంవత్సరాలుగా అందరూ అతని గొంతు
 లోంచి వచ్చే "మాదాకవళం అమ్మా" అనే
 మాటలు వింటాని కలవాటువడ్డారు.

ఇప్పుడు నాకే ఆశ్చర్యం వేస్తుంది
 నన్ను ఆసాంతం దహించివేసిన
 అగ్ని ఏమైపోయింది ?

అంది అందక అంచులపై న నటించే
 అంజల అంతరంగపు కబ్బా లెక్కడ
 నిరంతర తపనతో
 వీధులలో చంక్రమణం
 చేసిననా, లోలోపలి
 ప్రేమదాసు దేదీ
 హసిస్తూనే కర్కశంగా
 నన్ను త్రోసి రాజన్న
 ఆ లవలీ మృదు కరాంగుకు లిప్పుదేవీ
 నాలో ప్రత్యణువున
 అణుక క్రిని ప్రేరేచిన
 ఉత్తేజ తేజమెలా చల్లారింది.
 ఇటీవల యీ మధ్య....

ఆంగ్ల మూలం:
శ్రీనివాస్ రాయప్రోత్
 తెలుగు సేత:
 —"అసారగ"

ఇప్పుడతను వయసుదాటిపోవడంతో
 చేతిలో కర్ర ఒకటి ఆసరాగా వుంచుకొంటు
 న్నాడు.

నాలుగిళ్ళదగ్గర అడుక్కు తెచ్చుకుని
 వీధివంపు దగ్గర కూర్చుని అన్నం
 తింటాడు.

నాలుగు రోజులుగా అన్నం మూట
 విప్పగానే కుక్కేదో వచ్చి కలబడి అన్నం
 కాస్తా లాగేసుకుపోతోంది. మనక చూపుకు
 కుక్క వచ్చిన వైనం తెలియడంలేదత
 నికి! ఇన్నాళ్ళూ నోటిదగ్గర ముద్దను దక్క
 కుండా చేస్తున్న కుక్క పని పట్టాలని పట్టు
 దలగా వున్నాడా రోజు!

ఎడం చేతో అన్నం మూట
 విప్పతూ కుడిచేతిలో కర్ర అనువుగావుంచు
 కొన్నాడు. మూట కదిలిన అలికిడి రాగానే
 ఆ దిశగా నత్తువకొద్దీ కర్రని విసిరాడు!

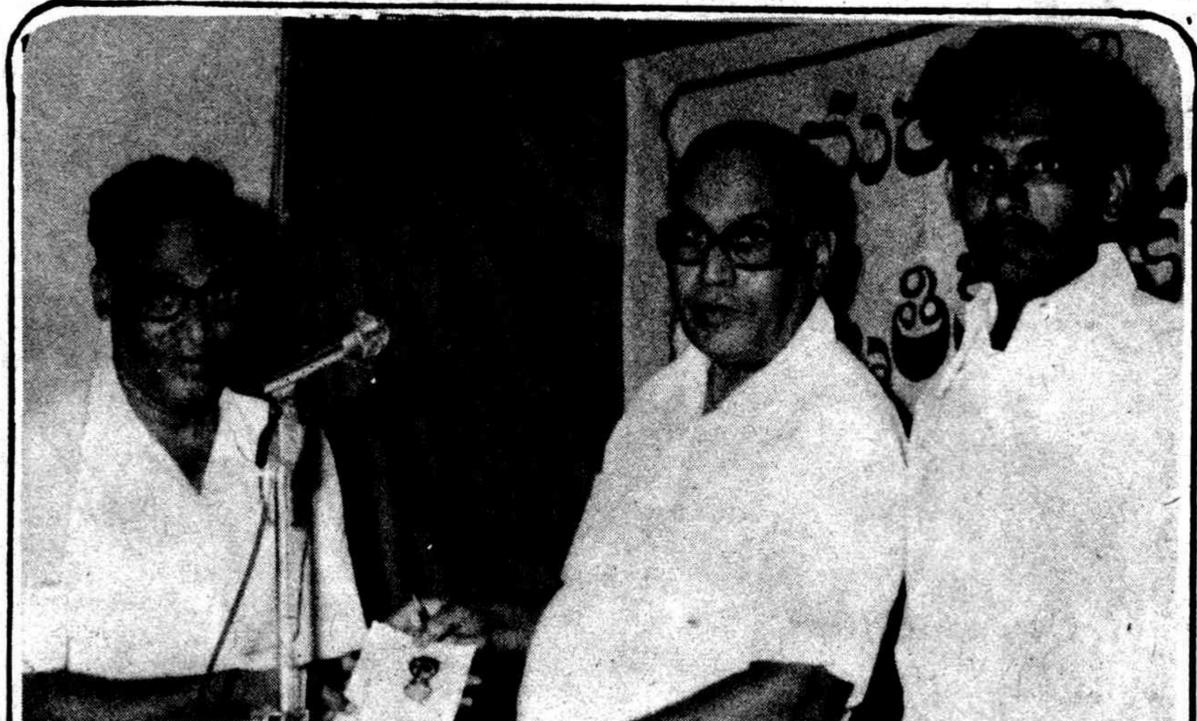
అన్ని వేల మందిని బాదించిన కోతి
 ప్రాణాలు అరనిముషంలో ఎగిరిపోయాయి!

కోతి శవాన్ని పెద్ద పూరేగింపుగా తీసు
 కొని వెళ్ళి సమాధి చేశారు పురప్రజలూ,
 అడికారులూ. త్వరలోనే అక్కడొక గుడి
 వెలిసింది. పూరికి అవకారం జరగకుండా
 అన్న సంతర్పణ అరిగింది.

ఇప్పుడు మాదాకవళం అమ్మా! అనే
 విచ్చగాడి కేకలు వినపడటం లేదు!

ఎవరూ ముద్ద వేయకపోయేసరికి వాడు
 వేరే పూరెళ్ళిపోయాడు!

అడుక్కునేవాడికి ఏ పూరయితేనేం!

ఇటీవల గుంటూరు అమరావతి సాంస్కృతిక వేదిక నిర్వహించిన సభలో "ముఖం
 పుల్ల" వచన కవితా సంపుటిని ఆవిష్కరిస్తున్న ఆకాశవాణి, విజయవాడ కేంద్రం
 చైర్మన్లు శ్రీ పి. ఆర్. రెడ్డి, సభాధ్యక్షుడు డాక్టర్, కానరనేని సదాశివరావు,
 గ్రంథకర్త శ్రీ రావి రంగారావులను కూడా చూడవచ్చు.